

**Tygodniowy przegląd prasy podatkowej
27.01.2014 – 1.02.2014****W numerze:****CIT**

- Opodatkowany jest przyrost majątku, a nie pomniejszenie aktywów
- Pieniądze idą na wszystkie remonty

VAT

- Zaległości w VAT: Solidarna odpowiedzialność tylko dostawcy i nabywcy
- Do preferencji można wrócić nie tylko w styczniu
- Bony towarowe bez VAT

PIT

- Darmowy grunt bez zysku
- Aby zakwestionować koszty, fiskus musi mieć argumenty

Postępowanie podatkowe

- Oddzielne pełnomocnictwo do każdej teczki dokumentów

CIT

Opodatkowany jest przyrost majątku, a nie pomniejszenie aktywów

Źródło: Rzeczpospolita, Agata Kot, 27-01-2014

W niniejszym artykule autorka omawia wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 stycznia 2014 r. (III SA/Wa 1807/13). Spółka planowała przekazać swoim udziałowcom dywidendę rzeczową w postaci nieruchomości. Jej wysokość miała być ustalona w oparciu o wartość rynkową nieruchomości. Stąd też w księgach rachunkowych spółki powstałaby różnica między wartością bilansową a wartością rynkową przedmiotu dywidendy. Spółka zadała pytanie fiskusowi, czy wypłata dywidendy będzie generowała po jej stronie przychód podlegający opodatkowaniu. Izba skarbowa uznała, że wypłata dywidendy w formie rzeczowej pomniejsza zobowiązania spółki względem swoich udziałowców, stąd uzyskuje ona przychód w świetle art. 14 ust. 1 uCIT. Jednakże spółka podnosiła, że wypłacie dywidendy nie towarzyszy żadne świadczenie wzajemne. Jest to jednostronna czynność prawna, stąd nie ma zastosowania w omawianej sprawie art. 14 ust. 1 uCIT. Sprawa trafiła do WSA w Warszawie, który uchylił interpretację organu. Sąd wskazał, że wypłata dywidendy rzeczowej to czynność nieodpłatna, która nie generuje po stronie spółki przychodu w postaci zwolnienia się z zobowiązania.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Pieniądze idą na wszystkie remonty

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 30-01-2014

Przedmiotem artykułu jest analiza wyroku NSA z dnia 29 stycznia 2014 r. (II FSK 266/12). Spółdzielnia mieszkaniowa posiadała w swoich zasobach także lokale użytkowe. W myśl przepisów utworzyła ona fundusz remontowy, na którego odpisy obciążają koszty gospodarki zasobami mieszkaniowymi. Pytanie spółdzielni dotyczyło tego, czy może zaliczyć do kosztów odpisy na fundusz remontowy naliczane od lokali użytkowych. Zdaniem spółki jest ona do tego uprawniona. Fiskus nie podzielił jednak tego stanowiska wskazując, iż spółdzielnia może obciążać kosztami jedynie odpisy na fundusz remontowy zasobów mieszkaniowych. Zdaniem organu lokale użytkowe nie są pomieszczeniami niezbędnymi do prawidłowego korzystania z lokali mieszkalnych, stąd odpisy na fundusz remontowy dokonywane od tych właśnie lokali nie mogą być zaliczone w poczet kosztów. Spółka zaskarżyła to rozstrzygnięcie, a rację przyznały jej sądy administracyjne obu instancji. NSA podkreślił, że spółdzielnia mieszkaniowa może zaliczyć do kosztów odpisy na fundusz remontowy niezależnie od tego, czy odpisy dotyczą mieszkań, czy lokali użytkowych.

[\[pobierz artykuł\]](#)

VAT

Zaległości w VAT: Solidarna odpowiedzialność tylko dostawcy i nabywcy

Źródło: Dziennik Gazeta Prawna, Agnieszka Pokojska, 27-01-2014

Autorka artykułu analizuje interpretację Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 7 stycznia 2014 r. (ILPP5/443-214/13-2/KG). Organ odniósł się w niej do kwestii solidarnej odpowiedzialności za zaległości w VAT od transakcji, których przedmiotem są tzw. towary wrażliwe (niektóre wyroby stalowe, paliwa, złoto nieobrobione). Zgodnie bowiem z nowymi regulacjami obowiązującymi od 1 października 2013 r., jeżeli sprzedawca towarów wrażliwych (określonych w załączniku nr 13 do uVAT) nie odprowadzi VAT do urzędu skarbowego, a nabywca wiedział lub mógł przypuszczać, że dostawca jest oszustem, odpowiada on solidarnie ze sprzedawcą za nieuregulowany podatek. W rozpatrywanej sprawie przedsiębiorca zapytał fiskusa, czy będzie odpowiadał za zaległości w VAT podmiotów, od których jego dostawca kupuje towary wrażliwe. Organ uznał, że w opisanym przypadku podatnik nie będzie ponosił odpowiedzialności, gdyż nie przewidują jej przepisy podatkowe. Fiskus dodał również, że podatnik powinien tak dokumentować transakcje towarami wrażliwymi, aby wynikało

z tego, iż „dla danej transakcji spełnione zostały przesłanki wyłączające odpowiedzialność solidarną”.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Do preferencji można wrócić nie tylko w styczniu

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 31-01-2014,

W niniejszym artykule autorka omawia wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2014 r. (I FSK 280/13). We wniosku o interpretację spółka wskazała, że od dwóch lat osiąga obrót nieprzekraczający 150 000 zł rocznie. Ponadto do 29 lutego 2012 r. była ona zarejestrowanym podatnikiem VAT, a od 1 marca 2012 r. przestała być czynnym podatnikiem VAT. Podatniczka nie świadczyła żadnych usług doradczych. Jej pytanie dotyczyło tego, czy spełnia warunki zwolnienia podmiotowego z art. 113 ust. 11 uVAT. W odpowiedzi na pytanie podatkiczki organ uznał, że skorzystanie ze zwolnienia (powrót do niego) nie jest możliwe w trakcie roku podatkowego, ale jedynie od 1 stycznia danego roku podatkowego. Stąd też fiskus wskazał, że nie ma takiej możliwości, aby spółka przestała być czynnym podatnikiem VAT z dniem 1 marca 2012 r. Spółka nie zgadzając się z interpretacją organu skierowała sprawę do WSA w Łodzi, a sąd przyznał jej rację. WSA wskazał, że „art. 113 ust. 11 ustawy o VAT stanowi tylko o najwcześniejszym momencie, z nadejściem którego podatnik może powtórnie skorzystać ze zwolnienia i nie określa żadnego maksymalnego terminu”. Powrót do zwolnienia jest więc możliwy w trakcie roku podatkowego. Pogląd ten podtrzymał NSA.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Bony towarowe bez VAT

Źródło: Rzeczpospolita, Mateusz Maj, 31-01-2014

Autor artykułu analizuje interpretację Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 3 stycznia 2014 r. (ILPP2/443-963/13-2/MR). Spółka świadcząca usługi hotelarskie postanowiła wprowadzić do swojej oferty bony podarunkowe uprawniające do skorzystania z różnego rodzaju usług w jej hotelach. Dokumenty o określonej wartości nominalnej miałyby być wystawiane na okaziciela, a ich realizacja byłaby ograniczona datą ważności bonu. Każdy z nich miał potwierdzać prawo do skorzystania z usług świadczonych przez spółkę, jednakże bez wskazania konkretnych usług ani ich ilości. Zdaniem spółki samo wydanie bonów na okaziciela nie będzie powodowało powstania obowiązku podatkowego w VAT, gdyż bony nie mieszczą się w definicji towaru oraz usługi. Bon pełni jedynie funkcję środka płatniczego zastępując środki pieniężne. Spółka wskazała ponadto, że obowiązek podatkowy w VAT powstanie dopiero w momencie wydania towaru lub usługi. Izba skarbowa w Poznaniu w pełni podzieliła pogląd spółki. Organ wskazał, że bon jest jedynie rodzajem pieniądza, który upoważnia do odbioru określonych świadczeń. Stąd też odpłatnego wydania bonów nie można utożsamiać ze świadczeniem usług bądź dostawą towarów, opodatkowanych VAT.

[\[pobierz artykuł\]](#)

PIT

Darmowy grunt bez zysku

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 27-01-2014

Niniejszy artykuł stanowi analizę wyroku NSA z dnia 24 stycznia 2014 r. (II FSK 134/12). Podatnik objął udziały w spółce w zamian za aport w postaci gruntu o wartości 40000 zł. W celu udokumentowania objęcia tych udziałów złożył on zeznanie PIT-38 wskazując nim przychód i koszt w wysokości 40000 zł. Grunt będący przedmiotem wkładu podatnik nabył nieodpłatnie, a wysokość kosztów obliczył w oparciu o art. 22 ust. 1e pkt 1 uPIT. W związku z powyższym wnioskodawca wystąpił z pytaniem do fiskusa, czy poprawnie obliczył koszty uzyskania przychodów (KUP). Jego zdaniem koszty zostały obliczone prawidłowo. Ponadto podatnik wskazał, że zarówno uPIT, jak i ustawa o rachunkowości nie precyzują jednoznacznie, jak postąpić w omawianej sytuacji. Jednakże organ uznał ten pogląd za błędny. Zdaniem izby skarbowej podatnik powinien był obliczyć KUP w oparciu o art. 22 ust.

1e pkt 3 uPIT (kosztem objęcia udziałów w spółce są wydatki faktycznie poczynione na przedmiot wkładu). Skoro grunt został nabyty nieodpłatnie, koszty zostały naliczone bezpodstawnie. Pogląd ten podtrzymały sądy administracyjne obu instancji.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Aby zakwestionować koszty, fiskus musi mieć argumenty

Źródło: Gazeta Podatkowa, Redakcja Gazety Podatkowej, 30-01-2014

Niniejszy artykuł stanowi analizę wyroku WSA w Gdańsku z dnia 16 października 2013 r. (I SA/Gd 1052/13). Podatniczka będąca notariuszem zakupiła polisę ubezpieczeniową na wypadek niezdolności do pracy wskutek choroby lub nieszczęśliwego wypadku, chcąc zabezpieczyć przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej w sytuacji złego stanu zdrowia. W związku z powyższym podatniczka miała wątpliwości, czy może zaliczyć do kosztów wydatki na ubezpieczenie od utraty dochodu. Jej zdaniem wszystkie przesłanki uznania wydatku za koszt zostały spełnione. Organ uznał jednak ten pogląd za błędny wskazując, że polisa podatniczki miała w istocie zapewnić dodatkowe zabezpieczenie osobiste, a nie zabezpieczenie źródła przychodów. Wnioskodawczyni skierowała sprawę do WSA w Gdańsku, który uchylił interpretację organu. Sąd powołując się na uchwałę NSA z 2013 r. (II FPS 7/12) wskazał, że „niedopuszczalne jest arbitralne przesądzanie o osobistym charakterze wydatku”. Z rozstrzygnięcia organu nie wynika w jaki sposób wywnioskował on, że ubezpieczenie podatniczki ma na celu zabezpieczenie osobiste, a nie źródła przychodów.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Postępowanie podatkowe

Oddzielne pełnomocnictwo do każdej teczki dokumentów

Źródło: Rzeczpospolita, Mateusz Maj, 28-01-2014

Autor artykułu analizuje wyrok NSA z dnia 10 grudnia 2013 r. (II FSK 452/12). Doradca podatkowy doręczył do urzędu skarbowego ogólne pełnomocnictwo do reprezentowania klienta. Po upływie miesiąca złożył w imieniu podatnika wniosek o zaliczenie nadwyżki w VAT na poczet należności w PIT. Organ wezwał pełnomocnika do uzupełnienia pełnomocnictwa, a ten złożył zażalenie na to rozstrzygnięcie. Organ drugiej instancji wezwał ponownie do uzupełnienia pełnomocnictwa. Zostało ono uzupełnione, ale pełnomocnik wskazał, że żądanie to było nieuprawnione, gdyż pełnomocnictwo zostało doręczone organowi bez związku z konkretną sprawą i organ powinien wziąć pod uwagę tę okoliczność z urzędu. Izba skarbową podtrzymała pogląd organu I instancji. Sprawa trafiła do WSA, który uchylił rozstrzygnięcie izby skarbowej z uwagi na doręczenie pełnomocnictwa na etapie postępowania przed organem II instancji. Zdaniem WSA izba rozstrzyga sprawę w oparciu o jej stan w chwili wydania rozstrzygnięcia. Ostatecznie sprawę na niekorzyść podatnika rozstrzygnął NSA, który uznał, że pełnomocnictwo musi być dręczone do akt konkretnej sprawy.

[\[pobierz artykuł\]](#)

DMS TAX Sp. z o.o.

Spółka Doradztwa Podatkowego

ul. Kazimierza Wielkiego 1
50-077 Wrocław

Spółka jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy KRS. Kapitał zakładowy wynosi 50.000 zł i jest w pełni opłacony. KRS 0000231073; REGON 0041354; NIP 894-28-25-006. Zarząd: Jacek Dobrucki; Dawid Michalak; Henryk Suchecki.